

Sygn. akt V GC 964/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2022r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy

Przewodnicząca sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2022r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko T. L.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego T. L. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 36.535,26 zł (trzydzieści sześć tysięcy pięćset trzydzieści pięć złotych dwadzieścia sześć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 1 marca 2021r. do dnia zapłaty

oraz odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych liczone od kwot:

- 59.535,26 zł od dnia 30 grudnia 2020r. do dnia 8 lutego 2021r.,

- 49.535,26 zł od dnia 8 lutego 2021r. do dnia 12 lutego 2021r.,

- 46.535,26 zł od dnia 12 lutego 2021r. do dnia 17 lutego 2021r.,

- 41.535,26 zł od dnia 17 lutego 2021r. do dnia 1 marca 2021r.,

2. umarza postępowanie co do kwoty 26.059,44 zł (dwadzieścia sześć tysięcy pięćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści cztery grosze) roszczenia głównego,

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 417,90 zł (czteryście siedemnaście złotych dziewięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów dojazdu pełnomocnika powoda z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty,

4. oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania w pozostałym zakresie,

5. zwraca powodowi kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem nadpłaconej opłaty od zażalenia.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 964/21

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 22 października 2020r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) T. L. w K. kwoty 62.594,70 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 31.090,22

zł od dnia 22 maja 2019r. do dnia zapłaty i od kwoty 31.504,48 zł od dnia 24 czerwca 2019r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w lutym 2019r. strony procesu zawarły ustną umowę sprzedaży artykułów papierniczych za cenę 62.594,70 zł. W dniu 8 marca 2019r. powód dostarczył pozwanemu część towaru za pośrednictwem firmy (...), a pozostałą część towaru w dniu 28 marca 2019r. pozwany osobiście od powoda odebrał. W dniu 7 marca powód wystawił fakturę VAT na kwotę 31.090,22 zł, stanowiącą część ceny za towar, z terminem płatności do dnia 21 maja 2019r. W dniu 9 kwietnia 2019r. powód wystawił fakturę VAT na kwotę 31.504,48 zł, stanowiącą pozostałą część ceny, z terminem płatności do dnia 23 czerwca 2019r. Faktura VAT nr (...) została doręczona pozwanemu 14 marca 2019r. a faktura nr (...) została mu doręczona w dniu 15 kwietnia 2019r. Po bezskutecznym upływie terminu zapłaty faktur VAT powód wielokrotnie zwracał się do pozwanego o zapłatę ceny. Powód wezwał też pisemnie pozwanego do zapłaty. W mailu z dnia 1 września 2020r. pozwany zwrócił się do powoda z prośbą o zwrot części towaru, zapewniając przy tym, że zacznie spłacać swoje zobowiązanie. M. został wysłany z adresu poczty elektronicznej żony pozwanego A. L., w którym to oprócz towaru zamówionego przez pozwanego, pozwany chciał dokonać zwrotu towaru zamówionego przez jego żonę. Powoda łączy z żoną pozwanego A. L. odrębna umowa sprzedaży artykułów papierniczych, z których także i ona się nie wywiązała (nie zapłaciła ceny), a należność dochodzona jest odrębnym pozwem. Powód nie wyraził zgody na zwrot części towaru. Pozwany mimo zapewnień, do dnia wytoczenia powództwa nie zapłacił powodowi ceny.

Do pozwu załączono zamówienie pozwanego z dnia 22 lutego 2019r., dokument wydania z 28 marca 2019r., dowód doręczenia przesyłki przez (...), fakturę nr (...), dowód otrzymania przez pozwanego faktury (...) i dokumentu WZ, dowód otrzymania przez pozwanego faktury (...), wezwanie do zapłaty kwoty 62.594,70 zł z tytułu faktur i kwoty 4.768,85 z tytułu odsetek, mail pozwanego z 1 września 2020r., wydruk korespondencji SMS – owej w sprawie spłaty przez pozwanego zadłużenia.

Pismem z dnia 6 maja 2021r. pełnomocnik powoda wniósł o wydanie w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Do pisma załączył uwierzytelniony odpis porozumienia o spłacie zobowiązań zawartego w dniu 29 grudnia 2020r. przez powoda oraz A. L. i pozwanego.

W dniu 27 lipca 2021r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt V GNc 3713/20.

Pozwany, zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W sprzeciwie zarzucił, że kwota podana w pozwie nie jest zgodna ze stanem faktycznym. Do sprzeciwu załączył listę rozliczonych płatności z dnia 24 lutego 2021r.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda cofnęła powództwo w zakresie kwoty głównej 26.059,44 zł i wniósł o zasądzenie kwoty 36.535,26 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 59.535,26 zł od dnia 30 grudnia 2020r. do dnia 8 lutego 2021r.,
- 49.535,26 zł od dnia 8 lutego 2021r. do dnia 12 lutego 2021r.,
- 46.535,26 zł od dnia 12 lutego 2021r. do dnia 17 lutego 2021r.,
- 41.535,26 zł od dnia 17 lutego 2021r. do dnia 1 marca 2021r.,
- 36.535,26 zł od dnia 1 marca 2021r. do dnia zapłaty. Wniósł również o skierowanie sprawy na rozprawę w celu zawarcia ugody, w której strony ustalą termin zapłaty pozostałych należności.

W piśmie procesowym z dnia 28 stycznia 2022r. pełnomocnik powoda podtrzymał stanowisko zawarte w odpowiedzi na pozew. Powód przyznał, że pozwany zapłacił na poczet swoich zobowiązań kwotę 25.000 zł w dniu 30 grudnia 2020r. w gotówce oraz przelewem kwoty 10.000 zł w dniu 8.02.2021r., 3.000 zł w dniu 12.02.2021r., 5.000 zł w dniu

17.02.2021r. i 5.000 zł w dniu 1.03.2021r., łącznie 48.000 zł. przy wszystkich wpłatach pozwany nie wskazywał, na poczet którego długu dokonuje wpłaty. Wierzyciel dokonał zaliczenia dokonanych przez pozwanego wpłat zgodnie z oświadczeniem powoda z dnia 27 stycznia 2022r. Do pisma załączono dowody wpłat oraz oświadczenie z dnia 27.01.2022r.

W piśmie z dnia 7 marca 2022r. pozwany oświadczył, że dokonany przez powoda sposób zaliczenia wpłat jest niesprawiedliwy i wniósł o zaliczenie wpłat na należność główną.

W piśmie procesowym z dnia 1 czerwca 2022r. pełnomocnik powoda podsumował swoje stanowisko, podtrzymując stanowisko zawarte w odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym postępowania zażaleniowego, toczącego się na skutek wniosku powoda o zabezpieczenia powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 lutego 2019 r pozwany dokonał zamówienia artykułów papierniczych u powoda.

Dowód: zamówienie (k. 15 – 18 akt)

W dniu 7 marca 2019r. powód wystawił wobec pozwanego Fakturę nr (...) z tytułu zakupu artykułów papierniczych na kwotę 31.090,22 zł, płatną w terminie 75 dni, do dnia 21 maja 2019r.

Dowód: Faktura nr (...) z 7.03.2019 (k. 21 akt)

W dniu 8 marca 2019r. pozwany odebrał przesyłkę dostarczoną przez (...).

Dowód: dowód doręczenia przesyłki (k. 20 akt)

W dniu 14 marca 2019r. pozwany odebrał fakturę i dokument WZ.

Dowód: potwierdzenie odbioru (k.23 – 24 akt)

Pozwany w dniu 28 marca 2019r. odebrał towar z magazynu głównego powoda.

Dowód: dokument wydania nr WZ 001777/19/MG (k. 19 akt)

W dniu 9 kwietnia 2019r. powód wystawił wobec pozwanego Fakturę nr (...) z tytułu zakupu artykułów papierniczych na kwotę 31.504,48 zł płatną w terminie 75 dni do dnia 23 czerwca 2019r.

Dowód: faktura nr (...) z 9.04.2019r. (k. 22 akt)

W dniu 15 kwietnia 2019r. pozwany odebrał fakturę nr (...).

Dowód: potwierdzenie odbioru (k. 25 – 26 akt)

W dniu 12 lutego 2020r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 62.594,70 zł z tytułu faktur nr (...) oraz odsetek w kwocie 4.768,85 zł, łącznie kwoty 67.363,55 zł w terminie siedmiu dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pozwany odebrał wezwanie w dniu 28 lutego 2020r.

Dowód: wezwanie do zapłaty nr (...) z 12.02.2020r. (k. 27 akt),

dowód doręczenia (k. 28 akt)

W sierpniu 2019r. pracownik powoda ponaglał pozwanego do zapłaty w korespondencji sms-owej, ostrzegając o skierowaniu sprawy na drogę sądową.

Dowód: wydruk korespondencji sms (k. 30 – 31 akt)

W dniu 1 września 2020r. pozwany zwrócił się do powoda z prośbą o zwrot części towaru, wskazując że zamówił zbyt dużą ilość.

Dowód: mail pozwanego z 1.09.2019r. (k. 29 akt)

W dniu 29 grudnia 2020r. powód, A. L. i pozwany zawarli porozumienie, w którego § 1 dłużnicy potwierdzili zadłużenie wobec powoda, A. L. i powód na kwotę 50.955,47 zł, pozwany i powód na kwotę 84.535,26 zł.

Na wskazane zobowiązanie pozwanego złożyła się kwota 62.594,70 zł tytułem faktury VAT nr (...) z 7 marca 2019r. i faktury VAT nr (...) z 9 kwietnia 2019r. wraz należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych do dnia zawarcia porozumienia, tj. łącznie 72.985,76 zł, kwota 3.230 zł tytułem uiszczonych przez wierzyciela kosztów sądowych, w tym opłaty od pozwu złożonego w sprawie V GNC 3713/20, kwota 6.750 zł + VAT tytułem poniesionych przez wierzyciela kosztów zastępstwa procesowego i kosztów zastępstwa w postępowaniu zabezpieczającym, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Dłużnicy oświadczyli, że uznają swoje zobowiązania wobec wierzyciela.

W § 2 porozumienia dłużnicy zobowiązali się do spłaty zadłużenia wskazując pierwszą ratę w wysokości 25.000 zł w gotówce, przy podpisaniu porozumienia, drugą ratę w kwocie 23.000 zł do 31 stycznia 2021r., trzecią ratę w kwocie 23.000 zł do 28 lutego 2021r., czwartą ratę w kwocie 23.000 zł do dnia 31 marca 2021r. i piątą ratę w kwocie 26.000 zł do dnia 30 kwietnia 2021r. W przypadku dokonania płatności zgodnie z harmonogramem powód zrzekł się roszczenia o zapłatę wszystkich należnych mu odsetek za opóźnienie od należności głównych objętych porozumieniem.

W § 3 wierzyciel zobowiązał się między innymi do wycofania spraw sądowych po całkowitym uregulowaniu zobowiązań wobec dłużników.

Dowód: Porozumienie o spłacie zobowiązań z 29.12.2020r. (k. 78 – 79 akt)

Pracownik powoda w dniu 30 grudnia 2020r. wpłacił na rachunek powoda w imieniu pozwanego kwotę 25.000 zł.

Dowód: potwierdzenie transakcji z 30.12.2020r. (k. 144 akt)

W dniu 8 lutego 2021r. pozwany wpłacił na rachunek powoda kwotę 10.000 zł, nie wskazując na poczet której faktury dokonuje wpłaty.

Dowód: potwierdzenie transakcji z 8.02.2021r. (k. 145 akt)

W dniu 12 lutego 2021r. pozwany wpłacił na rachunek powoda kwotę 3.000 zł, nie wskazując na poczet której faktury dokonuje wpłaty.

Dowód: potwierdzenie transakcji z 12.02.2021r. (k. 146 akt)

W dniu 17 lutego 2021r. pozwany wpłacił na rachunek powoda kwotę 5.000 zł, nie wskazując na poczet której faktury dokonuje wpłaty.

Dowód: potwierdzenie transakcji z 17.02.2021r. (k. 147 akt)

W dniu 1 marca 2021r. pozwany wpłacił na rachunek powoda kwotę 5.000 zł, nie wskazując na poczet której faktury dokonuje wpłaty.

Dowód: potwierdzenie transakcji z 1.03.2021r. (k. 148 akt)

W dniu 27 stycznia 2022r. prezes zarządu powoda oświadczył, że powód dokonał zaliczenia kwot wpłacanych przez pozwanego w sposób wskazany w piśmie procesowym pełnomocnika z dnia 26 listopada 2021r. Wpłatę z 30 grudnia 2020r. w kwocie 25.000 zł powód zaliczył na poczet poniesionych przez spółkę kosztów postępowania, tj. kwoty 3.230 zł tytułem uiszczonej opłaty od pozwu, kwoty 6.750 zł + VAT (brutto 8.203,50 zł) tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz skapitalizowanych i uznanych przez dłużnika w porozumieniu odsetek do dnia zawarcia porozumienia (25.000 zł – 3.230 zł – 8.302,50 zł – 17 zł – 10.391,06 zł = 3.059,44). Pozostałą kwotę 3.059,44 zł spółka zaliczyła na poczet kwoty głównej dochodzonej w niniejszym postępowaniu. Pozostałe wpłaty dłużnika z dnia 8.02.2021r., 12.02.2021r., 17.02.2021r. i 1.03.2021r. na łączną kwotę 23.000 zł spółka zaliczyła na poczet kwoty głównej dochodzonej w niniejszym postępowaniu. Do zapłaty przez dłużnika pozostała kwota 36.535,26 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Dowód: oświadczenie prezesa zarządu powoda z 27.01.2022r. (k. 149 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów. Sąd nie uwzględnił jako oświadczenia o zaliczeniu wpłat, przedstawionego przez pozwanego wydruku z systemu księgowego powoda zestawienia wpłat pozwanego. Dokument ten nie został podpisany przez powoda, nie uwzględnił wyliczenia odsetek. Potwierdził jedynie kwoty wpłacane przez pozwanego i daty tych wpłat.

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyła umowa sprzedaży przez którą sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art.535 kodeksu cywilnego).

Postępowanie dowodowe wykazało, że strony zawarły umowę sprzedaży, która została potwierdzona dokumentem WZ i fakturami VAT.

Pozwany nie zaprzeczył prawidłowości wystawienia tych dokumentów ani w zakresie ilości objętego nimi towaru ani w zakresie ceny. Nie zaprzeczył, że otrzymał wydany mu towar i nie kwestionował jego jakości. Pozwany nie uregulował jednak ceny wynikającej z faktur, mimo upływu 75 – dniowego terminu płatności. Faktury stały się wymagalne w dniach 21 maja 2019r. i 23 czerwca 2019r. Wobec braku uregulowania należności powód wielokrotnie wzywał bezskutecznie pozwanego do zapłaty. W toku postępowania strony zawarły w dniu 29 grudnia 2020r. porozumienie o spłacie zobowiązań. Zgodnie z uzgodnieniami stron pozwany zobowiązał się do dokonania ratalnych wpłat na poczet zadłużenia. W porozumieniu wskazano również, że w przypadku dokonania płatności zgodnie z uzgodnionym harmonogramem wierzyciel zrzeka się roszczenia o zapłatę wszystkich należnych mu odsetek za opóźnienie od należności określonych w porozumieniu. Pozwany nie dochował jednak uzgodnienia i drugą ratę w wysokości 23.000 zł płatną do dnia 31 stycznia 2021r. uregulował czterema przelewami od 8 lutego 2021r. do 1 marca 2021r. Pozwany nie uregulował już później żadnej z uzgodnionych rat, co oznacza, że nie ziszczył się przewidziany w porozumieniu warunek do zrzeczenia się przez powoda roszczenia o zapłatę odsetek za opóźnienie. Skoro powód nie zrzekł się roszczenia o zapłatę odsetek miał prawo do zaliczenia dokonanych przez pozwanego wpłat w pierwszej kolejności na poczet odsetek i kosztów postępowania.

Zgodnie bowiem z art. 451 § 1 kodeksu cywilnego dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. W § 2 art. 451 k.c. wskazano, że jeżeli dłużnik nie wskazał, który z kilku długów chce zaspokoić, a przyjął pokwitowanie, w którym wierzyciel zaliczył otrzymane świadczenie na poczet jednego z tych długów, dłużnik nie może już żądać zaliczenia na poczet innego długu.

Wobec złożenia przez prezesa zarządu powoda oświadczenia z dnia 27 stycznia 2022r. o zaliczeniu wpłat dokonanych przez pozwanego, pozwany który nie złożył wcześniej oświadczenia, na który dług dokonuje wpłaty jest związany decyzją powoda. Powód prawidłowo rozliczył zobowiązanie pozwanego albowiem uwzględnieniu podlegało jego

roszczenie domagania się odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wymagalności faktur.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych z dnia 8 marca 2013r. (tj. z dnia 23 lutego 2021r. Dz.U. z 2021r. poz.424) w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Przesłanką naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie jest popadnięcie dłużnika w stan opóźnienia. Przepis ten reguluje zasady naliczania odsetek za opóźnienie w stosunku do zobowiązań wynikających z transakcji handlowych, w których termin zapłaty oznaczono w umowie. Podstawy do naliczania odsetek za opóźnienie należy doszukiwać się w treści art. 481 §1 k.c., zgodnie z którym jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Powód prawidłowo również zaliczył na poczet dokonanych wpłat koszty postępowania, na które złożyła się opłata sądowa od pozwu w wysokości 3.130 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w kwocie 5.400 zł w oparciu o § 2 pkt.6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z dnia 5 listopada 2015r. poz. 1804 ze zm.) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, a także koszty postępowania zabezpieczającego, na które złożyła się opłata od wniosku o sporządzenie uzasadnienia w wysokości 100 zł, opłata od zażalenia w wysokości 30 zł i wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu zażaleniowym w kwocie 1.350 zł zgodnie z § 10 ust. 2 pkt 1 w/w rozporządzenia.

Wobec zaliczenia przez powoda kwoty 26.059,44 zł na poczet należności głównych dochodzonych w niniejszym postępowaniu powód cofnął pozew co do tej kwoty i Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie.

Do zapłaty pozostała po dokonanych rozliczeniach kwota 36.535,26 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych. Powód należycie wykazał dochodzone roszczenie. Powództwo podlegało więc uwzględnieniu w całości.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c., zasady odpowiedzialności za wynik sprawy i obciążono nimi w całości przegrywającego spór pozwanego. Na koszty, których zwrot należy się powodowi od pozwanego, a które nie zostały jeszcze rozliczone w oświadczeniu z dnia 27 stycznia 2022r. złożyły się koszty dojazdu należne na podstawie art. 99 w zw. z art. 98 § 3 k.p.c. W pozostałym zakresie Sąd oddalił wiosek pozwanego o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania albowiem koszty te zostały rozliczone w oświadczeniu z dnia 27 stycznia 2022r.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś